

ved Erfaringen vil blive bestyrket, er vel endnu uafgjort, men da der fra den theoretiske Side ikke kan gjøres væsentlige Indvendinger mod Forfatterens Fremgangsmaade, og da tillige ethvert Bidrag til at opklare det saa vigtige og vanskelige Spørgsmaal om Dampkraftens rette Anvendelse, bør modtages med Erkjendtlighed, er det Comiteens Forslag, at denne Afhandling, ligesom de tidligere, optages i Selskabets Skrifter.

Den 15 Januar 1852.

Schifter.

Ramus.
Affatter.

Hoffmann.

Selskabet modtog følgende Böger:

Fra Professor *Brunius* i Lund:

Konstantekninger under en Resa Aar 1849.

Fra Inspecteur *Worsaae*:

Minder om de Danske og Nordmændene i England, Skotland og Irland.

Mödet den 20^{de} Februar.

Professor *Steenstrup* foreviste en ny Slægt af Cirripeder og oplyste samme ved Tegninger og Exemplarer i Spiritus, nemlig: *Xenobalanus globicipitis*, som forekommer i stor Mængde paa Finnerne af enkelte, især yngre, Individuer af den færøeske Grin-dehval, *Delphinus globiceps* *Autt.*

Under det ovenstaaende Navn havde Meddeleren allerede i Juli 1851 fremlagt dette Dyr for den skandinaviske Naturfor-

sker-Forsamling i Stockholm, i hvis Forhandlinger en kortfattet Karakteristik af Dyret vil findes. Forfatteren skyldte sine talrige Exemplarer til Hr. Sysselmand *Müller* i Thorshavn, der havde indsamlet dem ved en Grindefangst i Vestmanhavn 31 Juli 1850 og strax nedsendt samme til Universitetsmuseet. Det der især er paafaldende ved Dyret, som hører til *Balanidernes* Afdeling og *Coronulagruppen*, er dets ydre Lighed med *Otione Leach*, hvis saakaldte Ören det dog mangler, men istedet derfor bærer det paa den bagerste Rand af Kappen, som folder sig hætteformigen over, et Par fremstaaende Bukler. Dyret som er temmelig trindt, aflager efterhaanden i Förelse fortil, indtil det lidt over Grindens Hud ligesom indsnøres, og her bemærker man da ligesom en hvid Kreds udenom det. Denne hvide Kreds er en i Grindens Hud nedsænket og deraf frembrydende meget lille Skalkogle, der ved nærmere Undersøgelse viser sig at bestaae af 6 Skaller med en Bygning, som aldeles minder om Bygningen hos *Coronula* og beslægtede. Dyrets egenlige Krop, som allerede hos *Diadema* hæver sig mere op over Skalkoglen end hos andre *Cirripeder*, skydes her altsaa aldeles opaf Skallen. Laag mangler aldeles, og i denne Henseende er det ogsaa en videre Udvikling af *Diadema*, hvis nordiske Art kun har to smaa Skaller, medens de nærstaaende Slægter have fire Laagskaller. Gjællerne udgjøres af store dobbelte foldede Blade, som hos alle *Balaniderne*, og herved viser Dyret sig altsaa allerede bestemt adskilt fra den Afdeling af *Cirripeder*, hvortil *Otione* hører.

Jo yngre Exemplarerne ere, destomindre rage de frem af Skallen, og tager man meget unge Dyr, bemærker man en paafaldende Lighed med *Diadema*. I denne Tilstand er Skallen temmelig svagt udviklet og bryder kun med ganske smaa Spidser op igjennem Grindens Hud. Man kan paa flere Finnestykker see, at Ungerne oprindeligt have boret sig ned i Huden. Idet deres Skalkogle siden udvikler sig til Siderne, trykker den ved Væxten Overhuden op ligesom i en lille Boble, der ved Skallens fortsatte Væxt revner. Herved frembringes det egne Ud-

seende, som om Dyrene bröd fra inden af frem igjennem Huden; thi man overseer let de meget smaae Aabninger, hvorigjennem de oprindelig ere gaaede ned. Ved det Indtryk, Dyrene foraarsage paa Huden, afsætter denne flere og flere Lag af Overhud, ligesom for at fjerne de fremmede Gjæster, og tilsidst affalde disse med større eller mindre Stykker Overhud. Man seer saaledes paa flere af de sendte Finner dels svage Mærker i Huden af de bortstødte Skaller, dels større Partier eller Skorper af Overhuden, som ere ifærd med at løsne sig med de derpaa siddende Skaller eller hele Dyr.

Ovennævnte nye Slægt og Art mente Meddeleren at være den første eiendommelige Form af Cirripeder, der var funden paa Tandhvaler, ligesom den ogsaa var den første Form af Balanider, som aldeles manglede Laag eller hvis Skalkegle ikke omsluttede Dyrets egenlige Krop. Med Hensyn til Slægtens Udbredning kunde Meddeleren tilføie, at Hr. Professor Eschricht har vist ham et Par Cirripeder, tilsyneladende af samme Art, hvilke en Sömand havde taget af nogle Tandhvaler i Nærheden af Madeira og ligeledes at Hr. Professor Esmarck fra Christiania ved Dyrets Fremvisning i Stockholmer-Mödet oplyste, at have seet nogle faa lignende Dyr i det brittiske Museum; senere har Meddeleren sendt Hr. Darwin Exemplarer deraf, og denne har tilskrevet ham, at han fra det brittiske Museum havde nogle faa Exemplarer, tagne af en Delphin N. f. Madeira, og som han ligeledes havde tænkt at gjøre til en ny Slægt („*Siphonicinella*“).*)

Slægten kan, med Hensyn til de hidtil givne Karakterer for de nærmeste Slægter, systematisk begrændses saaledes:

*) I dette Foraar har Hr. Capt. *Hygom* hjembragt til Universitetsmuseet to Exemplarer tagne af en ung Tandhval 40° N. B. 26° V. f. Gr., altsaa omtrent ved Azorerne. — Det er ikke usandsynligt, hvad Prof. Eschricht allerede bemærkede i Stockholmermödet, at den ifølge flere Iagttagere paa Kaskelotterne forekommende „*Otion*“ kunde höre til denne Slægt.

Xenobalanus n. g. animal e familia Cirripedium coronulæformium*); adultum: valde elongatum, subcylindricum, subpetiolatum s. antice angustatum, pallio membranaceo vestitum, postico margine pallii retroflexo, ad basin testa minima cinctum; juvenile: testa pro parte majore circumdatum staturam Diadematis simulans, at sine valvulis operculinis.

Testa minima, depressissima sexvalvis, sexloba et quasi stellata cellulis radiantibus, extus rugis crenulatis transversis, ut in Coronula, Diademate et Tubicinella; operculum nullum.

In pinnis Delphini færøensis *Globicipitis autt.* more affinium gregatim vivit (inprimis in pinnis juniorum), sed raro apud Færoas visa.

Selskabet bifaldt, at Inspecteur *Worsaaes* antiqvariske Reise til det nordvestlige Frankrig understøttes endvidere med 300 Rdd.

Selskabet modtog:

Fra Generalmajor v. *Steinmann* paa Generalstabens Vegne: Kaartbladene Nyekjöbing og Möen, begge saavel i Blade uden Höidebetegnelser, som med den Lehmanske Betegnelsesmaade og med horizontale Kurver.

Fra la Société Impériale des Naturalistes de Moscou: Nouveaux Mémoires de la S. Impériale des Naturalistes de Moscou. T. IX. Moscou 1851.

Bulletin de la S. Impér. des Natur. de Moscou publié sous la rédaction du Docteur Renard. 1851. Nr. 2. Moscou 1851.

Fra det Keiserlige Videnskabernes Selskab i St. Petersborg: Annales de l'observatoire physique central de Russie, publiées par ordre de Sa Maj. l'Emp. Nicolas I. sous les auspices

*) „Coronulidæ“ Gray.